

**COL·LEGI
OFICIAL
DE QUÍMICS
DE CATALUNYA**

CODI DEONTOLÒGIC

CODI DEONTOLÒGIC

ACTA DE LA REUNIÓ DEL CVII PLE DEL CONSELL
GENERAL DE COL·LEGIS DE QUÍMICS,
CELEBRADA EL 5 DE MARÇ DE 1988

.....

3. Aprovació del Codi Deontològic

«S'aprova el Codi Deontològic amb l'esmena que es substitueixi en la redacció del mateix la paraula "morals" per la paraula "ètics" i, a més a més, que es consideri com un instrument viu i perfectible, que es pugui adaptar i actualitzar en un termini prudencial que, en principi, pugui ser el de dos anys.»

El Degà – President dóna les gràcies en nom de les Comissions que han intervingut en la redacció del mateix.

.....

CODI DE DEONTOLOGIA QUÍMICA

PREÀMBUL

La conducta de tot professional ha d'estar inspirada en unes regles ètiques que constitueixin la deontologia de la seva professió. En gran mesura, aquestes regles són comunes a totes les professions, ja que es basen en criteris d'honor, dignitat, solidaritat i bon exercici professional.

Però no hi ha dubte que, entre unes professions i altres, existeixen traços diferencials que exigeixen l'adequació, a cada activitat concreta, dels principis generals bàsics d'aquestes regles ètiques, com són el no causar danys, o abstenir-se de conductes lesives per als interessos generals o particulars.

Per aquesta raó es fa necessari establir codis deontològics que continguin, junt a les normes ètiques de caràcter general, unes altres específiques de la professió que es tracti. Per difondre aquests codis entre els que exerceixen una mateixa professió, aquelles acostumen a incorporar-se als Estatuts dels respectius Col·legis Professionals, complint així una de les exigències de la legalitat vigent.

En el cas de la professió química, implicada en la majoria dels problemes concernents a les àrees vitals per a l'home i el seu entorn, les responsabilitats morals s'acusen cada dia més, ple que es fa imprescindible definir els deures que incumbeixen als qui, en les diferents especialitats, exerceixen la professió.

El quefer professional dels químics pot exercir-se, bàsicament, de cinc maneres diferents:

- Investigació.
- Ensenyament.
- Indústria, que inclou fabricació, desenvolupament, normalització, disseny i control i gestió de la qualitat.
- Comercialització i estudi de mercats.
- Gestió i assessorament, que inclou l'exercici lliure de consultoria, anàlisi econòmica i planificació, així com activitats pròpies dels funcionaris de les distintes Administracions Públiques no compreses en els apartats anteriors (Sanitat, Agricultura, Obres Públiques, etc.)

El químic es troba sotmès, des del punt de vista deontològic, a dues classes de principis ètics:

- Uns de caràcter general, anàlegs als d'altres professions
- Altres, derivats de la forma d'exercir la professió que, encara quan puguin no diferir dels d'altres professions amb les mateixes modalitats d'exercici, precisen un articulat específic per afectar a determinades àrees vitals de l'home i el seu entorn, el que es tradueix en unes responsabilitats ètiques concretes en relació amb:
 - Medi Ambient
 - Alimentació i nutrició
 - Fàrmacs i altres agents amb efectes biològics
 - Substàncies tòxiques i perilloses

DEFINICIONS I ÀMBITS D'APLICACIÓ

1. El Codi de Deontologia Química és el conjunt dels deures del químic que han d'inspirar la seva conducta professional.
2. Ha de ser atenció primordial dels Col·legis de Químics el respecte als principis ètics que inspiren la professió química.
3. Les disposicions del present Codi obliguen a tots els químics inscrits en els Col·legis, qualsevulla que sigui la modalitat de l'exercici professional.
4. Tot químic té el deure d'intervenir activament en les tasques dels Col·legis de Químics i vetllar pel compliment dels preceptes continguts en el present Codi, col·laborant amb els òrgans de Govern dels Col·legis competents en aquesta matèria.

PRECEPTES GENERALS

5. El químic haurà de mantenir l'honor i la dignitat de la seva professió, abstenint-se de tota conducta que pugui redundar en descrèdit de la mateixa.
6. El químics conservarà sempre la independència en el compliment del seu deure, rebutjant tot allò que pogués afectar la seva llibertat i independència o posar-les en qüestió.
7. El químic deu lleialtat a les entitats o persones a les que presta el seu servei i està obligat a vetllar pels seus interessos legítims considerant-los com a propis, sempre que no siguin incompatibles amb la seva consciència.
8. El químic no haurà de participar en accions que poguessin coartar la llibertat o independència d'aquells amb els qui manté relacions professionals.

9. El químic no col·laborarà en accions o treballs que condueixin a resultats contraris a l'interès públic o que puguin suposar un risc indegut per a la vida, la salut de les persones o el benestar social.
10. El químic haurà d'esforçar-se en mantenir relacions fraternals amb els seus companys, s'ha de solidaritzar amb els seus problemes professionals, ha d'evitar la competència deslleial i ha de prestar-los el màxim ajut quan ho hagin menester.
11. El químic no desvetllarà els secrets o la informació confidencial que hagi obtingut amb ocasió del seu exercici professional.
12. El químic haurà d'esforçar-se en buscar la veritat dels fets científics, donant-los a conèixer, quan sigui necessari, sense exagerar-los, falsejar-los ni deformar-los, i ha de procurar mantenir els seus coneixements permanentment actualitzats per poder exercir la professió amb les degudes garanties científiques.
13. El químic haurà de buscar i aplicar, en el camp de la seva especialitat, els millors mètodes científics, enriquint-los, si fóra possible, amb la seva pròpia aportació.
14. El químic haurà de buscar, observar i vigilar el compliment dels principis, normes procediments i mètodes d'actuació professional, no tant sols per evitar riscos inacceptables, sinó també per obtenir els majors beneficis que del bon ús dels coneixements científics i tècnics puguin derivar-se.

PRECEPTES ESPECÍFICS

15. El químic haurà de prevenir els riscos que per la vida, la salut de les persones o pel medi ambient que pugui ocasionar la seva activitat professional.
16. El químic haurà de cuidar que les instal·lacions, aparells i mètodes de treball, en les activitats sotmeses a la seva supervisió, siguin els adequats per protegir la vida i la salut del personal del seu centre de treball, així com que no es produeixin riscos indeguts en accidents que puguin causar danys en l'entorn de les instal·lacions al seu càrrec.
17. El químic haurà d'esforçar-se en què la comercialització de qualsevol producte, en el qual intervingui d'alguna manera en la seva elaboració, inclogui el subministrament de informació veraç al consumidor sobre el seu contingut, utilització i possibles efectes directes o indirectes.
18. El químic haurà d'analitzar i valorar els efectes de la seva activitat en el medi ambient, cuidant que es redueixi el nivell de contaminació per sota dels límits tolerables i no permetent que interessos econòmics prevalguin sobre la conservació del medi ambient.

19. El químic haurà de vetllar perquè els productes alimentaris en els que intervingui en la seva obtenció, comercialització o control, al temps de satisfer els interessos econòmics legítims de productors i consumidors, no tinguin efectes nocius per la salut del consumidor i compleixin les condicions de salubritat, qualitat, característiques i presentació exigibles, sense detriment de les condicions sanitàries de l'aliment i sense recórrer a l'adulteració, encara en el supòsit que aquesta fóra innòcua per la salut.
20. El químic que desenvolupi activitats professionals relatives a substàncies que poguessin produir efectes biològics, haurà de valorar aquests dins el context dels coneixements vigents en la comunitat científica, per jutjar amb encert els problemes que es plantegen, demanant si fos necessari l'assessorament d'altres professionals en les àrees a les que la seva formació no li permeti un accés directe.

Tanmateix haurà de prendre en consideració els efectes somàtics o genètics que poguessin originar les seves activitats, quan aquestes es refereixin a l'obtenció, comercialització o ús de substàncies químiques utilitzades en agricultura, medicina, farmàcia, alimentació o higiene.

21. El químic que intervingui en la fabricació, manipulació, comercialització o ús de substàncies tòxiques o perilloses, haurà d'esforçar-se per conèixer i valorar els efectes de les mateixes, amb objecte d'acabar i prendre les precaucions que hagin envoltat tals activitats.

No haurà de permetre que interessos econòmics tinguin prioritat per damunt dels que permetin establir les limitacions necessàries per reduir els riscos fins valors acceptables i posarà en coneixement dels seus superiors o autoritats els seus efectes, si no fossin prèviament coneguts, procurant, a més a més, que aquestes substàncies es destinin exclusivament a usos i usuaris degudament autoritzats.

FINAL

22. Els Col·legis de Químics crearan Comissions de Deontologia Química per vetllar pel compliment dels preceptes continguts en aquest Codi, així com per la seva actualització i adaptació a les necessitats de la societat.